

AUTO

Recunosc, îmi place la nebunie noua modă a teatrului jucat în locuri neconvenționale, iar ideea celor de la Jackie O Ristorante de a pune în scenă câte o piesă de teatru în fiecare seară de vineri mi se pare o soluție ingenioasă pentru lipsa de timp a oamenilor vremurilor noastre. Reprezentația piesei „Auto”, după Ernesto Caballero (și în regia lui Ciprian V.Nechita) mi-a satisfăcut atât pofta de teatru, cât și dorința unei cine liniștite și savuroase, la capătul unei săptămâni lungi de muncă. Sunt o pretențioasă în materie de teatru – poate și fiindcă iubesc atât de mult această formă de artă – însă cei patru protagoniști din „Auto” reușesc o performanță rară: te fac să pleci cu lacrimi de râs, dar și cu sentimentul că viața ar putea fi uneori nespuns de simplă, dacă noi, oamenii, n-am alege să o complicăm și să-i încurcăm ițele cu bună-știință.

JACKIE O RISTORANTE, STRADA ION OTETEȘANU 3A-3B, BUCUREȘTI

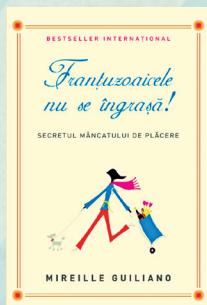

FAVORITELE LUNII DECEMBRIE

DOLLFLOWERS

Ca orice fată, am avut mereu o slăbiciune pentru păpuși și mai ales pentru creații handmade, care împrumută puțin din sufletul oamenilor cu suflet de copil care le confecționează. Am descoperit Dollflowers întâmplător, prin intermediul lui Eli Roman, una dintre cele două inițiatoare ale brandului, și m-am îndrăgostit de domnișoarele din lemn - șatene, brunete, blonde sau roșcate – îmbrăcate în ținute chic și cu o delicatețe care poate ieși doar din tușa pensulei unui artist.

DOLLFLOWERS.RO

„FRÂNZUOAICELE NU SE ÎNGRAȘĂ”, DE MIREILLE GUILIANO

Ca toate lucrurile bune, cartea lui Mireille Guiliano, fost CEO al Veuve Clicquot, mi-a ieșit în cale în mod absolut întâmplător și, deși titlul mi-a activat nisaiva prejudecăți legate de cărțile self-help, din momentul în care am citit prima pagină nu am mai putut să las volumul din mână. Scrisă alert, amuzant și foarte sincer, vorbește mai puțin despre mâncare în sine și mai mult despre gestionarea înțeleaptă a plăcerilor de zi cu zi, într-o lume în care n-am obișnuit să abordăm totul, de la cumpărăturile săptămânale până la weekend-uri, prânzuri sau obiceiuri vestimentare, pe principiul „fast forward”: consumăm tot mai mult, pentru că ne bucurăm tot mai puțin.

DELICATESE DE CRĂCIUN

De când am avut ocazia să descopăr povestea din spatele brandului Comtesse du Barry, ca și secretele vinurilor de Bordeaux pe care le aduc în România Cristian Preotu și Călin Căpușan de la „Le Manoir”, am rămas cu câteva slăbiciuni decisive din sfera delicatelor franțuzești: ciocolata Maxim du Paris, vinul argentinian „Mariflor” – creat de vinificatorul francez Michel Rolland – sau brânzeturile maturate de la Jean d'Allos. Nu puteau, așadar, să mă lase indiferentă ofertele de sărbători de la „Le Manoir”, sub forma unor coșuri de cadou care ar lua ochii - și ar tenta papilele gustative – ale oricărui gurmand.

LEMANOIR.RO

BJORG

„The greatest thing you'll ever learn/Is just to love and be loved in return”. Este citatul meu preferat din „Moulin Rouge” (de fapt din melodia „Nature Boy”, de pe coloana sonoră a filmului lui Baz Luhrmann), pe care l-am regăsit pe acest superb colier al norvegienei Bjorg. Nu prea mi se întâmplă să am asemenea slăbiciuni vizavi de un singur brand, dar în ultima vreme mi-am dat seama că nu mă mai atrag decât obiectele care îmi trezesc zilnic o emoție, ori Bjorg a reușit să bifeze toate „căsuțele” câștigătoare cu ultimele sale creații.

COLIER BJORG, CREATEUR
5 D'EMOTIONS, STRADA
DOAMNEI NR.5

Ce-ar fi viața fără lucrurile mărunte și speciale pe care le descoperim zilnic și care ne entuziasmează atât de mult încât ne dorim să le împărtășim și altora? Pornind de la minunatul remediu propus de Julie Andrews în "Sunetul Muzicii" – enumerarea tuturor lucrurilor pe care le iubim, pentru a uita de orice tristețe, supărare sau teamă – luna aceasta *these are a few of my favorite things...*

Diana-Florina Cosmin
redactor-șef ForbesLife

FATA CU BONETĂ DE DANTELĂ

Există două categorii de designeri: cei pe care îi iubești pentru că toate creațiile lor par să fi fost realizate special pe gustul tău și cei pe care îi admiri pentru măiestria cu care reușesc să aducă în fiecare sezon ceva care, deși total incompatibil cu stilul personal, te face să exclami „Uau!”. Pentru mine, Anna Sui face parte din cea de-a doua categorie. Deși nu mă văd purtând creațiile ei, ador să le privesc de aproape, să le ating dacă am ocazia și să descopăr detaliile elaborate care fac fiecare piesă să pară o operă de artă. Sezonul acesta m-am îndrăgostit de această bonetă din organza brodată cu flori, asortată cu o rochie din același material, care mă duce cu gândul, fără să vreau, la bonetele olandezelor pictate de Johannes Vermeer. NETA-PORTER.COM

MAZE SUSHI

Restaurantul de sushi „Maze”, coordonat de către iconicul bucătar britanic Gordon Ramsay, este una dintre destinațiile culinare pe care nu trebuie să le ratezi în Londra. Cum arată experiența japoneză... cu un British twist? În primul rând, dincolo de construcțiile elaborate din sushi și de designul minimalist-asiatic, oricine și-ar dori să mănânce la masa din bucătărie. Nu în interioarele cu mult lemn și scaune ergonomice, ci direct în bucătărie, la câțiva pași de echipa lui Ramsay. La ultima mea vizită la Londra, am avut ocazia să intru în bucătăria lui Ramsay și să văd celebra masă exclusivistă, așezată pe un soi de podium la câțiva pași de blaturile unde nu mai puțin de douăzeci de bucătari și ucenici pregătesc delicioasele preparate. Dora cu rezervare specială înainte.

MAZE SUSHI, 10-13 GROSVENOR SQUARE, LONDRA

MINIATURI

Colecționez miniaturi de când mă știu și puține lucruri îmi provoacă mai multă adrenalină decât sentimentul descoperirii unei mici comori nu mai mare de-o palmă într-un magazin pierdut pe câte o străduță, cel mai adesea prin orașele vechi și cu tradiție ale Europei. De aceea, expoziția „100 de miniaturi”, organizată de producătorul de mobilier Vitra (prin magazinele Intro și Techo), la Promenada Mall m-a încântat: o sută de momente-cheie din istoria designului, de la 1800 până în prezent, de la primul scaun din lemn curbat cu care Michael Toner a pus bazele producției industriale până la „Barcelona”, un scaun creat pentru familia regală spaniolă, devenit ulterior un simbol al mișcării moderniste sau celebrul „W.W.Stool”, creat de Philippe Starck pentru regizorul Wim Wenders, la începutul anilor '90.

VALENTINO „VON DELFT”

Mă fascinează porțelanurile, iar cel olandez, numit și „porțelan de Delft”, este favoritul meu absolut. Deloc de mirare, așadar, că m-am îndrăgostit de această eșarfă Valentino din mătase fină, imprimată cu motivele tipice ale porțelanului de Delft, în nuanța inegalabilă de albastru care poartă tot numele micului oraș olandez. VALENTINO.COM

URSULEȚUL CRĂCIUNULUI

„Mă numesc Diana și sunt o colecționară de ursuleți Harrods”. Așa ar putea suna adeziunea mea la grupul (deloc restrâns) al celor care nu pot răbda să mai treacă un an fără să-și adauge în colecție ursulețul în ediție limitată scos de magazinul britanic „Harrods”. În fiecare an, ursulețul festiv are un alt nume, un alt aspect și o altă poveste, iar faptul că e „sold out” cu mult înaintea Crăciunului îmi arată clar că nu sunt singura cu asemenea pasiuni blănoase. Mi-am început colecția în perioada studenției londoneze și n-am putut rezista nici anul acesta, în fața lui Sebastian, „the Harrods 2013 Christmas bear”.

HARRODS.COM

AYA KATO

M-am îndrăgostit la prima vedere de creațiile semnate Aya Kato, o japoneză care reinterpretează, prin ilustrațiile sale extrem de ornamentate și detaliate, istoria și miturile poporului japonez. „Vreau să trăiesc într-o lume care își amintește de istoria ei și îi pasă de ea” își formulează crezul artistic artista în vârstă de 31 de ani, ale cărei desene au apărut de-a lungul timpului în publicații din toată lumea, făcând și obiectul unor expoziții tematice.

WWW.PINTEREST.COM/KITAMAYO/
AYA-KATO-ART/

